

Προσότια Βαΐων 2009

Χαίρε Νύμφη Ανύμφω-
τε, ἀλληλοῦσα!

-1-

Αἰδ/τε π. Παναγιώτη εὐ-
λογεῖτε, ἡσθεῖντε . εἶθε ναί θαιό-
φορῆτε ἐνθεῖως με ἕξα-λόγους κ' λογιόμοις
εἰς δόξαν Χριστοῦ κ' χάρας τῶν ἀγγέλων . Ἄει ΠΑΣΧΑ
να εὐορταῖτε με εἰρήνη Χριστοῦ κ' ὑγεία ἐν τῇ ὁμοθυμῳ
τῷ φυλατθεῖν ἑαυτῶν ἀπόλυτων ἀπ' τῆς κοινωνίας με' τῶς
οἰκουμένης . Περὶ ἧδε εἰς χεῖρας μου τὸ βιβλίον σας:
" Ὁρθοδοξία εἰς τὰ ὄπλα " ἤχηκε ὁ παραδι-

С.П. ФЕОДОРА

СТУДИТЪ.

цена * Моск. 13 мая 1902 г. Цена. Прот. А. Смирновъ, Хром. Л. Паюшева, въ Одессѣ.
1-е Изданіе Св. Ильянаго Св. Ильянаго св. Ильянаго. Одесса. 1907 г. № 268

δους ξε .. . Αν' τα ερωτη-
λα ο αναγνωστης δεν λα-
βαινα ορθοδοξο μινυμα.
Γιατι η ορθοδοξια ως νεανις
ητι σταυρου ;. δεν δεκει ο
σταυρωμενος κυριος μας
η η εικονα του ριγματος
του τουδα εις των κηπου
της Γεδουμανη; εις το

τελος ο κυριος ελογει κ' τι θεου εχα ο παπας εις το καιρω με-
ρος; ελογει ο θεος τον αυτην ορθοδοξια,,; Αιτων των ο-
ποια εις των 64. 147 εγκωμιασετε τον π. επιφανιο θεωδωροσ-
λο, ως μεγαλη θεολογικη κ' ιερατικη προσωπικότητα κ' ομοι
με τον π. ιωηλ αποκαλυτε επιφανεις. ο π. επιφανιος διη-
κονησε των μεγαλυτερη αιρεση, να μη διακοπτη κοινω-
νια με αιρετικος, δια να μη γινεται συθω οχιθρα κ' εω-
θεουμε εκτος εμμεθιας!. Η ορθοδοξος παραδοσις, οι αργοι,
οι ιεροι κανονες ομιλου δια το αντιθετο. Όταν συλαδι κη-
ριττεται αιρεσις να ρευγημε ως κακοδοξους ποιηνας και
αυτο είναι εργον εξου τηης κ' ελογειται απ' τον θεον.
εις 64. 169 των επιβωη του π. επιφανια αποκαλυτε μαρτυ-
ρικη. ωπως ε μαρτυρια διδει; Αναγνωριση στα ο πα-

παρχης Αθυναγορας είναι αι-
ρετικος, προδοτης της ορθο-
δοξιας, οπως συμβουλει
να των μνημονωμε κ' να
των ακοιουουθε δια να
μη ρυγημε απ' των εμ-
κμηθια!.... Ας χραρον
με το αιμα ως οι αργοι
στα οβοι δεν είναι της Αθη-
δειας δεν είναι της εμμε-
θιας το χριστω!
ο αειμνητος συγχρονος ομο-
λογητης ιερομον. π. θεωδωρη-
τος με το βιβλιο του:,, Αν-
τιδοξο,, ηχεξε ομοιως
→

ἀντιπατερικές ἐρηνυτές τοῦ π. Φιλαρίου εἰς τὸ βιβλίον „Τὰ
 δύο ἄκρα,, : εἰς τὸν καιρὸ τῆς παναρεβέως τοῦ Οἰ-
 κουμενισμοῦ τὰ ἔτη τοῦ ὀρθοδόξου μοναχοῦ κ' λαϊκοῦ
 εἶναι ἡ ἀποτειχίσις ἀπὸ τῶν μνημονεύοντων δικη-
 ματίων . Ἦσαν οἱ νεομωρολογίτες δέχονται τὸς

-3-

παπικὸς κ' ἄλλος κίρτακὸς ὡς ὀρθοδόξος ἢ ἔνοχος
 αὐτῆ βιωτῆ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν ἅγιον Γεωργίου
 τὸν Παλαμά
 ὡς ἀθεία.

Διαμαρτυ-
 ρίες μόν-
 ο, ῥόγια,
 ῥόγια, ἀγ-
 ῥὰ τοῦ
 ἔργα;
 εἰς τὸ

Πατριαρχεί-
 ον κων/λέως
 μνημονεύεται
 ὁ παπικὸς
 εἰς τὴν
 διπτύ-
 χα,
 γνωστὸ
 αὐτὸ εἰς
 τὸς Ἁγιο-
 ρήτας ἀπὸ
 ἔχει δι-
 μοβουδῆ
 κ' εἰς περιο-
 δικό. Οἱ
 Ἁγιορῆτες
 μνημονεύτες
 παρ' ὅτι τῆς
 κίρτακῆς περὶ
 κ' διακηρύξεις Πα-
 τριαρχοῦ κ' τῶν βῶν αὐτῶ

ἔξακουσθῶν νὰ ἠμυμονώ-
ουν κ' νὰ δικαιολογοῦν τὰ
ἀδικαιολόγητα. Ἡ Παναχία
ἡμῶν χαρακτηρίσθε τοὺς τὰ
τοιῶντα πραιττοντας: „Ἐχθρὸς
τοῦ γιου τῆς κ' ἑαυτῆς,,
Δυστυχῶς κ' μοναχοὶ σήμερον
ἀπιθῶν εἰς τὴν ἱστορικότη-
τα τῶν τυρπανιαιῶν τῆς
ἱ. Μονῆς Λαύρας Ἀγίου ὄρους
τῶν συλλειτουργηθῶντων με'

τοὺς λατινόφρονας ἐπὶ Βεῖκκου. Ἡ ἱ. Μονὴ κουζήθῃσθαι Ἀγ.
ὄρους εἰς τὴν τραπεζὰ μονῆς ἀπογραφήθε κ' τοὺς τυρπανιαίους
αὐτοὺς, ποὺ φυσικὰ δὲν εἶναι μόνο δύο, ὅπως ἐκ λαίδους
γράφετε εἰς τὸ βιβλίον σας. Τὸ 1981 εἰς τὴν ἀνακομιδῇ
τῶν ἀγ. λειψάνων τοῦ Ἀγ. κοσμά τοῦ „πρωτοῦ,, εἰς τὸ Πρω-
τάτου καρῶν, ἦσαν παρὶν κ' μαρτυρῶν ὅσων ἐκείνων ἐ-
χρῆσθῶν τῶν εἰσῶδια τῶν μαρτυρικῶν λειψάνων του.
Σήμερον μετεΐρεσαν τ' ἄλλα λείψανα τοῦ ἀπ' τοῦ ναοῦ τοῦ
Πρωτάτου, εἰς τὸ ἁγιοφυλάκιο δι' ἀβραήλια δῶθεν. Τόσα
χρόνια ποὺ προβκνοῦσαν κ' εὐλογοῦντο δὲν κινδύνεωσαν.
Οἱ προβκνοῦνται στεροῦνται αὐτῇ τῶν μαχαλῆ εὐλογία νὰ τὰ
προβκνοῦν. Τιμῶμε τοὺς ἀγίους ἀπὸ δὲν μιμούμεθα τὰ

ἔργα τους; Ὅχι ἕνας π. Παϊ-
γιος ἢ π. Πορφύριος ἢ π. Γρη-
γορίου ἢ π. Ἰωάνη ἀλλὰ καὶ
ἄλλοι περιθώστεροι νὰ εἶναι,
δὲν δαίμας χίνουν παρα-
δειγμα πρὸς ἡμῶν, ἀπὸ
οἱ σύνοδοι καὶ οἱ ἄγιοι ἐντελ-
λονται διαφορετικὰ. Ὁθεὶς
πάτερ, ἔχετε τὸ δόγμα τῆς
ἐνότητος ὑπεράνω τοῦ δόγ-
ματος τῆς ἀκηδεύας - κατὰ
τὸν λόγον τοῦ μαχαλῆ θεολογῶν
κ' ὁμολογητοῦ π. Θεοδώρου -
κ' παθκίνετα δ, τι ἔπαθον
κ' οἱ λατῖνοι. Ἀυτὶ νὰ δι-
αμαρτυρηθῶν ἀποτειχισθῶντες

ἀπὸ τῶν παπᾶ κ' αἱρετικῶς
δορυφόρους τὸν ἔφθασαν ὡς
τὰ διεφθιμένα χάλια τῆς πα-
πικῆς ἀντιέκκλησίας. Ὁρθῶς
ἔχει λεχθῆναι ὅτι οἱ νεομε-
ρολογίται ἔχουν παπικὴν
διοίκησιν, προτεσταντικὴν θεο-
ψιᾶν κ' ὀρθόδοξον τυπικόν.

Τὰ παραδείγματα π. Γρηγορίου, π. Ιω-

άνη (καὶ π. Παύλου - Πορφύρου) κ' λοιπῶν νεομερολογητῶν, εἶναι
πρὸς ἀποφυγὴν. Οἱ πρωτοεργάται τῆς καινοτομίας εἰς τὴν
ἐγκύκλιον τοῦ 1920 ἀναγράφουν ὅτι θ' ἀλλάξωμε τὸ ἡμερολόγιον,
διὰ νὰ συνωρτάσωμε μετὰ παπικοῦς κ' προτεσταντίας, διότι εἶναι
ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ κ' ὄχι αἱρετικοί. Μετὰ τὴν ἀναγνώρι-
σιν τῶν αἱρετικῶν ὡς ὀρθοδόξων, καταλύεται τὸ δόγμα τῆς
ἁγίας - ἁγίας - καθολικῆς κ' ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. Δὲν εἶναι
λοιπὸν δογματικὸν θέματα; Πρέπει ν' ἀκούσωμε τὸν καθ' ἑ-
κάστην π. Γρηγορίου κ' π. Επιφάνιον, οἱ λέγουσι ὅτι δὲν εἶναι τίποτε οἱ
δεκαεπταετής ἡμέρας; Μνημονεῖον οἰκουμένης τοῦ, πού μνημο-
νεύει τῶν παπᾶ ἢ μνημονεύει τοὺς κοινουνοῦντας μετὰ οἰκου-
μένης διακατενεύει τὴν πίστην. Διαμαρτυρεῖται μόνον μετὰ
λόγια, χωρὶς διακοπὴν μνημονεῖου κ' κοινωνίας μετὰ οἰκουμένη-
σεως, εἶναι ἀδελφικὰ πυρὰ κ' νεκρὰ ἔργα τὰ ὅποια περιβ-

βότερον κατακρίθη ἐπι-
ρέσαν. τὸ καύχημα
τῶν παλαιομερολογητῶν
εἶναι ὅτι εἶναι ἔκτος τῆς
ἡσυχαστικῆς, π. Βαρλαα-
μαίου κ' Συλλετουρῶν
τοῦ, διότι δὲν εἶναι
τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
κι' ἂν δὲν μετανοήσῃ, ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως, διακρίσῃ
τοῖς: οὐκ οἶδα ὑμᾶς,,.

π. Παναγιώτης ἡ ὀρθοδοξία
σεως, δὲν εἶναι εἰς τὰ ὅπλα.
Ἀποδείξτε ὅτι ὁ Χριστιαν-
ισμὸς εἶναι εἰς τὰ ὅπλα →

κ' ἀκοιουθεῖ τῶν ὁδῶν
τῆς ὁμολογίας εἶναι
τὸ νὰ διώκεται, νὰ
χλευάζεται κ' νὰ
ὑπομένῃ τῶν ἑταυρῶν
τοῦ "μικροῦ ποιητοῦ"

Ὅχι μόνο ὑψίκε ὁ παρα-
δίδους ἀλλὰ οἱ δοκούντες
διδασκαλοὶ τῆς βασιλείας,

ἱερείες - μοναχοὶ μετὰ νὰ μνημονεύουν κακοδοξοὺς καὶ
νὰ μὴ διακόπτουν κοινωνία μετὰ αὐτοὺς γίνονται βλα-
φῆται τοῦ Χριστοῦ. ὁ ἀγ. Μελέτιος ὁ Γαλιβιώτης τῆς
τῶν "ἁλφαβηταγράφοι", γράφει τὸ κατωτέρω ἐ-
πίκαιρο διόρθους μας: "Πολλοὶ μὲν λέγουσιν, ὅτι οἱ
δεὶ κ' πρῶτον τῶν λόγων καταλλήλως. ἀλλὰ τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ μηδεὶς καπηλεύεται, δι' ἣν ἀμελεῖται αὐ-
τὸς περικεῖται νοθεύων. Πάντες δι' ὁμολογίαν αὐ-
τῶν τὰς ἀδελφείας κ' κήρυκες φανεῶσθαι τῆς θείας
βασιλείας, μὴπως ὡς παραβαίνοντες τὰς ἐντολὰς κρινώμεν,

μὴπως ὡς παρεξη-
ταὶ τῶν νόμων τοῦ
κυρίου, δικὰς δώσω-
μεν δικαίαι ἐν τῷ
καιρῷ τῆς δικῆς"

Ὁ κύριος νὰ μᾶς δυνα-
μῶν νὰ τὸν ἀκοιου-
θουσε. ΑΜΗΝ.

μετὰ τῆς ἐν κυρίῳ ἀγάπης

Γ. Ἀχρηίας μετὰ τῆς συνοδείας
Π. Κελλίου Ἀγ. Νικολάου κ' ὁδὸν Μι-
κοδαύρου Ἀγιοποταμοῦ - Καυφάλα - Ἄγιον Ὄρος